**İlgili Kanun / Madde**
**4857 S. İşK/25**

**YARGITAY**
**9. HUKUK DAİRESİ**

**Esas No. 2026/357**
**Karar No. 2026/1981**
**Tarihi: 04.03.2026**

**●TIR ŞOFÖRÜNÜN GÖÇMEN KAÇAKÇILIĞINA KARIŞMASI**
**●KAPALI DORSEYE ŞOFÖRDEN HABERSİZ GÖÇMEN GİRMESİNİN YAŞAMIN OLAĞAN AKIŞINA UYMADIĞI**
**●MOLA YERİNDE DORSEYİ KONTROL ETMESİ GEREKEN ŞOFÖRÜN BU KONTROLÜ YAPMAMASI**
**●ŞOFÖRÜN KUSURLU OLDUĞU**
**●İŞVERENİN ÖDEDİĞİ İDARİ PARA CEZASINDAN ŞOFÖRÜN SORUNLU OLACAĞI**

**ÖZETİ Öncelikle, dorse kapısının kırıldığına ya da dorsenin herhangi bir yerinden delindiğine ilişkin dosyada bir tespit bulunmamaktadır. Bu durumda 7 adet kaçak göçmenin kapalı bir dorsede kendiliğinden saklamamasının güçlüğü ve aracın bütünlüğüne ilişkin teknik gerçekler bir arada değerlendirildiğinde, göçmenlerin dorseye davalı işçinin bilgisi ve rızası dâhilinde alındığının kabulü hayatın olağan akışına uygun olan sonuçtur.**
**Öte yandan, davalı işçinin savunmasında öne sürdüğü gibi doğrudan müdahalesi olmaksızın kaçak göçmenlerin tır dorsesine gizlice binip saklandığının varsayılması hâlinde dahi davalının sorumluluktan kurtulamayacağı açıktır. Zira, davalı işçi tarafından imzalanan "Araç Güvenliği ve Kaçak Göçmenlik Tedbirleri ile İlgili Şirket Kuralları" başlıklı belgede mola sonrasında araç kontrolü yapma yükümlülüğü açıkça öngörülmüş olmasına karşın, davalının bu yükümlülüğünü yerine getirmediği hususu, dorseye**

**gizlenerek taşınan 7 göçmenin İngiliz gümrük makamlarınca ancak varış noktasında tespit edilebilmesinden anlaşılmaktadır. İşçinin imzaladığı bu belge, işverenle kurduğu iş ilişkisi çerçevesinde üstlendiği güvenlik yükümlülüklerini somutlaştıran bir belge niteliği taşımakta olup davalının bu yükümlülüklere riayet etmediği açıktır.**
**Bu itibarla; gerek göçmenlerin dorseye girişine ilişkin hayatın olağan akışından çıkan sonuç, gerekse davalının kontrol yükümlülüğünü yerine getirmemesi birlikte değerlendirildiğinde; davalının tazminat sorumluluğunu doğuran kusurunun sabit olduğu anlaşılmaktadır.**

Bölge Adliye Mahkemesi kararı asıl davada davalı, karşı ve birleşen davada davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda;

Miktar veya değeri kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352/1-(b) hükmü uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Asıl dava bakımından; davalı aleyhine hüküm altına alınan ve temyize konu edilen toplam miktar, Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihi dikkate alındığında, 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7550 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un (7550 sayılı Kanun)20. maddesi ile değiştirilen 6100 sayılı Kanun'un ek madde 1/2 hükmü uyarınca dava tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 72.070,00 TL'nin altında kaldığından, davalı vekilinin asıl davaya ilişkin temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar vermek gerekir.

Karşı dava bakımından; reddedilen ve temyize konu edilen toplam miktar (dava tarihindeki Merkez Bankası efektif satış kuru üzerinden Türk lirası karşılığı), Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihi dikkate alındığında, 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7550 sayılı Kanun'un 20. maddesi ile değiştirilen 6100 sayılı Kanun'un ek madde 1/2 hükmü uyarınca karşı dava tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 72.070,00 TL'nin altında kaldığından, davacı vekilinin karşı davaya ilişkin temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar vermek gerekir.

Birleşen dava bakımından gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

**I. DAVA**

1.Asıl davada davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili işçinin davalıya ait işyerinde 01.12.2018-15.05.2020 tarihleri arasında tır şoförü olarak çalıştığını, son ücretinin aylık 2.750,00 TL olduğunu, ayrıca gittiği her sefer için gittiği yere göre 350,00 – 450,00 Euro gibi değişen miktarlarda sefer primi ödendiğini, iş sözleşmesinin işveren vekili tarafından sözlü olarak sona erdirildiğini iddia ederek kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, ücret, yıllık ücretli izin, fazla çalışma ücreti, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

2. Birleşen davada davacı Uras Nakliyat ve Lojistik Hizmetleri Anonim Şirketi (Uras Şirketi) vekili dava dilekçesinde; davalının 01.12.2018-15.05.2020 tarihleri arasında asgari ücretle tır şoförü olarak çalıştığını, 11.04.2020 tarihli İngiltere seferi sırasında idaresindeki davacı Şirkete ait 35 S 0900 / 35 LC 280 plakalı araç ile toplam 7 kişiyi yasa dışı yollardan İngiltere'ye geçirmeye çalıştığının İngiltere makamları tarafından tespit edilerek tutanak altına alındığını, müvekkili Şirkete 13.600,00 İngiliz sterlini (GBP) para cezası kesildiğini, bu ceza nedeniyle davalı hakkında İzmir 23. İcra Müdürlüğünün 2021/4362 Esas sayılı dosyasında ilâmsız takip başlatıldığını, ancak davalının itirazı üzerine takibin durduğunu iddia ederek davalı tarafından yapılan itirazın iptaline ve takibin devamına, borçlunun takip miktarı alacağın %20'sinden aşağı olmamak üzere tazminata mahkum edilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

**II. CEVAP**

1.Asıl davada davalı- karşı ve birleşen davada davalı Uras Şirketi vekili asıl davaya cevap ve karşı dava dilekçesinde, davacının sevk ve idaresindeki davalı Şirkete ait 35 S 0900 / 35 LC 280 plakalı araç ile 7 kişiyi yasa dışı yollardan İngiltere'ye geçirmeye çalıştığının İngiltere makamları tarafından tespit edilerek tutanak altına alındığını, davacının Şirkete haber dahi vermeden aracı Trieste Limanı'nda terk ederek kaçtığını, gerek yurt dışındayken gerek yurda döndüğünde görüşülmek istendiyse de bu isteği kabul etmediğini ve iletişime geçmediğini, davacının doğruluk ve bağlılığa uymayan davranışları, Şirketi zarara uğratması, Şirket aracını terk ederek kaçması, sonrasında Şirkete açıklama yapmaya dahi gelmeyerek devamsızlık yapması nedeniyle iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğini, davacıya sefer masrafı olarak 2.680,00 Euro verildiğini, bu masrafın iadesi için karşı dava açtıklarını belirterek asıl davanın reddine, karşı davalarının ise kabulüne karar verilmesini talep etmiştir.

2. Asıl davada davacı- karşı ve birleşen davada davalı işçi vekili karşı davaya cevap dilekçesinde; kısmi dava açılmasında hukuki yarar bulunmadığını, müvekkiline her sefer başına 350,00 - 450,00 Euro gibi değişen miktarlarda ödeme yapıldığını, bunun 250,00 -350,00 Euro'luk kısımlarının sefere çıkılmadan önce elden verildiğini, 100,00 Euro'luk bakiye kısmının ise uzun süreli sefer tamamlanıp yurda geri dönüş yapıldığında ödendiğini, 2.680,00 Euro'nun yurt dışında olduğu dönemde yapmış olduğu seferler için sefer başına ödenen tutarların toplamı

olduğunu, yapılan ödemenin de eksik olduğunu savunarak karşı davanın reddini istemiştir.

3. Asıl davada davacı- karşı ve birleşen davada davalı işçi vekili birleşen davaya cevap dilekçesinde; görev ve yetki itirazında bulunduklarını, müvekkilinin araçtan göçmen çıktığını Şirkete haber verdikten sonra en son seferini tamamlayarak araçla birlikte İngiltere'den İtalya'ya döndüğünü, İtalya'da aracı gemiye yükleyip aracın güvenli şekilde Türkiye'ye dönmesini sağladığını, davacı Şirketin araçtan göçmen çıkması nedeniyle davalıyı cezalandırmak için pandeminin en yoğun olduğu dönemde İtalya'da bıraktığını, aracı gemiye yükletip kendisini garanti altına aldıktan sonra davacıyı limanda terk ettiğini ve bunun davacı Şirketin kötüniyetini ortaya koyduğunu, araçtan göçmen çıkması nedeniyle bir bedel ödenmişse bu hususun ve davalının kusurunun ortaya konulması gerektiğini, daha önce de benzer olayların yaşandığını, müvekkilinin kaçak göçmen olayı nedeniyle gözaltına alınmadığını, tutuklanmadığını, serbest bırakılmasının da kusuru bulunmadığını gösterdiğini, göçmenlerden birinin dahi müvekkilinin onlardan para aldığına ilişkin beyanda bulunmadığını, göçmenlerin müvekkilinin bilgisi olmadan ve kontrol edemeyeceği şekilde aracın dorsesine girdiğini, müvekkilinin kusursuz olduğunu savunarak birleşen davanın reddini istemiştir.

## III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacı işçinin, davalı işverene ait işyerinde 01.12.2018-15.05.2020 tarihleri arasında aylık brüt 9.123,00 TL ücret ile çalıştığı, İngiltere seferi sırasında davacının aracında 7 kaçak göçmen yakalandığı, aracı Trieste Limanı'nda terk ederek kaçtığı, olayın öğrenilmesinden sonra Şirketin görüşme isteğini kabul etmeyip gelmeyerek devamsızlık yaptığı, yasa dışı insan kaçakçılığı eylemine karışması nedeniyle yabancı mercilerce Şirket hakkında düzenlenen/düzenlenecek idari para cezası ve her türlü yaptırım nedeniyle 1 aylık ücreti ile karşılanamayacak şekilde Şirketi zarara uğrattığı gerekçesiyle iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı nedenle feshedildiği, ancak dosyaya devamsızlık tutanakları sunulmadığı, davacının aracı İtalya/Trieste Limanı'nda bırakarak kaçtığına ilişkin tutanak sunulmadığı gibi davalı tanığı L.A'nın davacının aracı Trieste Limanı'ndan gemiye bindirdiğini beyan ettiği, İngiltere adli makamları tarafından idari para cezasının fesih tarihinden sonra verildiği, fesih tarihi itibarıyla davalının henüz zararı doğmadığı, davacı hakkında göçmen kaçakçılığı ile ilgili olarak cezai soruşturma/dava açıldığına ilişkin delil sunulmadığı, davacı tarafça göçmenlerin şoförlerin bilgisi dışında tırlara binerek yüklü cezalar ödemek zorunda kaldıklarına ilişkin gazete haberleri sunulduğu, göçmenlerin araca giriş şekli, davacıdan yardım alıp almadığına ilişkin delil sunulmadığı, tanıkların da bu hususta görgüye dayalı bilgileri bulunmadığı, davacıya kaçak göçmenlerle ilgili eğitim verildiğine ilişkin delil sunulmadığı, davacının *"Araç Güvenliği ve Kaçak Göçmenlik Tedbirleri ile İlgili Şirket Kuralları"* başlıklı belgeyi imzalamasının tek başına kusurlu kabul edilmesi için yeterli olmadığı, dolayısıyla göçmenlerin davacının

kullandığı araca binmesinde davacının kusuru bulunduğunun ispatlanamadığı gerekçesi ile kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin kabulüne, birleşen davanın ise reddine karar verildiği, yurt dışı tır şoförü olarak çalışan bir işçinin asgari ücretle çalışmasının hayatın olağan akışına aykırı olduğu, işveren tarafından sefer primi, harcırah adı altında yapılan ödemelerin ücretin eki değil kendisi olarak kabul edilmesi gerektiği bu nedenle karşı davanın reddine karar verildiği gerekçeleri ile asıl davanın kısmen kabulüne, karşı dava ve birleşen davanın ise reddine karar verilmiştir.

**IV. İSTİNAF**

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde asıl davada davalı- karşı ve birleşen davada davacı vekilince istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile istinaf başvusunun esastan reddine karar verilmiştir.

**V. TEMYİZ**

**A. Temyiz Sebepleri**

1.Asıl davada davalı- karşı ve birleşen davada davacı vekili birleşen davaya ilişkin temyiz dilekçesinde; davalı işçinin 7 kişiyi yasa dışı yollardan İngiltere'ye geçirmeye çalıştığının sabit olduğunu, kesilen para cezasından işçinin sorumlu olacağını, Mahkemece delil değeri dahi bulunmayan ilgisiz gazete haberlerinin gerekçe gösterilerek davanın reddedilmesinin hatalı olduğunu, davalının itirazının kaldırılarak %20'den aşağı olmamak üzere tazminata hükmedilmesi gerektiğini ileri sürmüştür.

2. Asıl davada davalı- karşı ve birleşen davada davacı vekilinin, asıl dava ve karşı davaya ilişkin temyiz talepleri miktardan reddedildiğinden, bu davalara ilişkin temyiz sebeplerine yer verilmemiştir.

**B. Değerlendirme ve Gerekçe**

Uyuşmazlık, birleşen davada davacı Şirket aleyhine kesilen para cezasından işçinin sorumlu olup olmadığı ve buna göre itirazın iptali talebine ilişkindir.

Somut uyuşmazlıkta; birleşen davada davacı Şirket, davalının sevk ve idaresindeki 35 S 0900 / 35 LC 280 plakalı araçla 11.04.2020 tarihli İngiltere seferi sırasında toplam 7 kişiyi yasa dışı yollarla İngiltere'ye geçirmeye çalıştığının İngiliz makamlarınca tespit edilerek müvekkili Şirkete idari para cezası uygulandığını, bu para cezasından davalı işçinin sorumlu tutulması gerektiğini ileri sürmüştür. Davalı işçi ise olayda herhangi bir kusurunun bulunmadığını, kaçak göçmenlerin bilgisi ve rızası olmaksızın türlü yöntemlere başvurarak dorseye girdiğini, benzer olayların sektörde sıklıkla yaşandığını ve kendisine bu konuda gerekli eğitimin verilmediğini savunmuştur.

Davalının sevk ve idaresindeki tırın Fransa'dan İngiltere'ye geçişi sırasında İngiliz gümrük görevlilerince yapılan kontrolde dorsede 7 kaçak göçmenin tespit edildiği, bu nedenle davacı Şirkete 13.600,00 GBP idari para cezası kesildiği ve bu miktarın davacı Şirket tarafından ödendiği uyuşmazlık dışıdır.

İlk Derece Mahkemesince; göçmenlerin araca ne şekilde girdiğine ve davalının yardımıyla araca bindiklerine dair delil sunulmadığı, tanıkların da bu konuda görgüye dayalı bilgisinin bulunmadığı, davalıya kaçak göçmenlerle ilgili yeterli eğitim verildiğinin ispat edilemediği, *"Araç Güvenliği ve Kaçak Göçmenlik Tedbirleri ile İlgili Şirket Kuralları"* başlıklı belgenin imzalatılmasının tek başına davalıyı kusurlu kılmaya yetmeyeceği ve dosyaya sunulan gazete haberlerinin de şoförlerin haberi olmaksızın yaşanan benzer olayları yansıttığı gerekçesiyle davalının kusurlu olduğu ispat edilemediğinden davanın reddine karar verilmiştir. Ne var ki bu sonuç dosya kapsamı ve hayatın olağan akışı ile bağdaşmamaktadır.

Öncelikle, dorse kapısının kırıldığına ya da dorsenin herhangi bir yerinden delindiğine ilişkin dosyada bir tespit bulunmamaktadır. Bu durumda 7 adet kaçak göçmenin kapalı bir dorsede kendiliğinden saklamamasının güçlüğü ve aracın bütünlüğüne ilişkin teknik gerçekler bir arada değerlendirildiğinde, göçmenlerin dorseye davalı işçinin bilgisi ve rızası dâhilinde alındığının kabulü hayatın olağan akışına uygun olan sonuçtur.

Öte yandan, davalı işçinin savunmasında öne sürdüğü gibi doğrudan müdahalesi olmaksızın kaçak göçmenlerin tır dorsesine gizlice binip saklandığının varsayılması hâlinde dahi davalının sorumluluktan kurtulamayacağı açıktır. Zira, davalı işçi tarafından imzalanan *"Araç Güvenliği ve Kaçak Göçmenlik Tedbirleri ile İlgili Şirket Kuralları"* başlıklı belgede mola sonrasında araç kontrolü yapma yükümlülüğü açıkça öngörülmüş olmasına karşın, davalının bu yükümlülüğünü yerine getirmediği hususu, dorseye gizlenerek taşınan 7 göçmenin İngiliz gümrük makamlarınca ancak varış noktasında tespit edilebilmesinden anlaşılmaktadır. İşçinin imzaladığı bu belge, işverenle kurduğu iş ilişkisi çerçevesinde üstlendiği güvenlik yükümlülüklerini somutlaştıran bir belge niteliği taşımakta olup davalının bu yükümlülüklere riayet etmediği açıktır.

Bu itibarla; gerek göçmenlerin dorseye girişine ilişkin hayatın olağan akışından çıkan sonuç, gerekse davalının kontrol yükümlülüğünü yerine getirmemesi birlikte değerlendirildiğinde; davalının tazminat sorumluluğunu doğuran kusurunun sabit olduğu anlaşılmaktadır.

Hâl böyle olunca, İlk Derece Mahkemesince birleşen davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken, reddi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

**VI. KARAR**

Açıklanan sebeplerle;

**A. Asıl Dava ve Karşı Dava Yönünden**

Davalı- karşı ve birleşen davada davacı vekilinin temyiz dilekçesinin miktardan **REDDİNE**,

**B. Birleşen Dava Yönünden**

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA**,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA,**

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

04.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.